

Nienawiść - jestem przeciw!

Dla uczniów zrozumiała była definicja mowy nienawiści. Natomiast nie znali następujących pojęć: nacjonalizm, etnocentryzm. Uczniowie potrafili wskazać mowę nienawiści - „cyberprzemoc, stalking, przemoc”. Podali przykłady stereotypów „kobiety nie umieją prowadzić samochód”. Uczniowie obejrżeli na You Tube film pt: „Stop cyberprzemocy! Internet wolny od hejtu i od nienawiści”.

Uczniowie interpretowali sformułowanie „wolność słowa”, podając przykłady w oparciu o Internet, telewizję, szkołę. Mówili w jaki sposób są ograniczane ich wypowiedzi w szkole („strach przed złą odpowiedzią”, „lęk przed jedynką”). Podawali sposoby walki z nienawiścią w „sieci”. Wspominając o portalach społecznościowych tj. Facebook, Nasza klasa, opisy pod filmami na You Tube. Wyjaśnili czym jest „netykieta”. Stwierdzili, że na informatyce nauczyciel dużo mówił o zasadach poruszania się po Internecie.

Dzień przeciwko nienawiści został zorganizowany 8 stycznia 2016 r. w formie happeningu, pod hasłem: „GIM. 3 - PRZECIW NIENAWIŚCI”. Tego dnia działania szły kilkutorowo:

1. Młodzież budowała mur szacunku, za którym może schronić się każdy, kto czuje się słabszy, gorszy, odtrącony... Na poszczególnych „cegłach” należało dokończyć zdanie: „Szanuję Cię ponieważ jesteś...” a w miejsce wielokropka wpisać cechę, że którą ludzi nie szanujemy albo wręcz nienawidzimy.
2. Zostały zaprezentowane plakaty, na których młodzież propagowała hasła pro tolerancyjne i potępiała zachowania wyływające z nienawiści.
3. Rozdawała ulotki reklamujące zachowania potępiające przejawy nienawiści i promujące „dobre” postawy.
4. Każdy, kto chciał mógł odcisnąć swoją dłoń, jako deklarację, że popiera hasło „STOP NIENAWIŚCI” I wszyscy dłoń odcisnęli.
5. Uczniowie jednej z klas pierwszych przygotowali stoisko, na którym uczniowie mogli dowiedzieć się jeszcze więcej na temat nienawiści i jej przejawów oraz sposobów walki z nią.

W program chętnie włączyli się nauczyciele wychowawcy, którzy prowadzili w swoich klasach kurs internetowy i czuwali nad przygotowaniem plakatów i ulotek, rodzice, którzy pomagali dzieciom przygotowywać materiały oraz dyrekcja, która przychylnym okiem patrzyła na bałagan jaki powstał w głównym holu szkoły w piątkowe przedpołudnie.

Na przerwach pomiędzy lekcjami oglądali efekt kampanii oraz plakaty uczniów z innych klas.

W czasie realizacji programu w szkole najważniejsze było to, że uczniowie zdali sobie sprawę z tego, że ich zachowania czasem głupie i takie „dla żartu” mogą być odbierane jako przejawy nienawiści. W niektórych przypadkach dochodziło do rozmowy i „ustabilizowania się relacji” pomiędzy dwoma uczniami lub grupami uczniów, które ze sobą rywalizowały. Ważnym jest też to że w program zaangażowała się cała społeczność szkoły. A kurs internetowy, pod okiem wychowawców, przeszli wszyscy uczniowie. Koordynatorem projektu była [pani Izabela Winiarska](#).